

Posudek vedoucího bakalářské práce Vojtěcha Kouby PÉČE O DUŠI U JANA PATOČKY A JEJÍ NEZBYTNOST PŘI KONSTITUCI LIDSTVÍ

Práce Vojtěcha Kouby vysoce převyšuje úroveň prací jeho kolegů z oboru Humanistika, jež jsem v těchto dnech četl, a je svou úrovní nadstandardní i vzhledem k ostatním kvalifikačním pracím, s kterými jsem měl možnost se seznámit. Přitom se můj úkol vedoucího v podstatě omezoval jen na výchozí nasměrování bakalaureanda a konzultování výsledků v posledních čtyřech týdnech před odevzdáním práce, v zásadě tedy student pracoval samostatně. Koubův text je relativně krátký, ale říká se v něm více než v mnoha delších pracích; je v něm také více vlastní invence autora. Poměrná stručnost znamená v jeho případě také jasnost a přehlednost struktury textu. Jazyk je adekvátní předmětu a stylu, s řadou neobvyklých formulací a zřejmě i autorových neologismů, což je ostatně příznačné pro žáky Patočkova okruhu a v tomto smyslu přiměřené tématu práce. Seznam literatury uvádí bezprostředně použité prameny, z textu samého je patrná autorova obecnější filosofická sečtělост. Seznam literatury vzhledem k počtu děl asi nebylo nutno rozdělovat, a pokud ano, pak dvě Platónova a jedno Patočkovovo dílo z oddílu Sekundární patřila dle mého názoru k ostatním dílům obou autorů v oddílu Primární - ale to je detail a věc názoru. Drobné kosmetické vady se samozřejmě v textu najdou, např. hned v Úvodu formulace, že ambicí fenomenologie bylo, aby "napomohla krizi moderní vědy", autor zjevně myslí "aby odpomohla"; jinde jsou věty až přetížené smyslem. Ale detekovat tyto konkrétnosti je úkolem oponenta; jako vedoucí práce mohu závěrem jen konstatovat, že stanovený cíl kandidát dle mého názoru splnil, a to vzorným způsobem. Patočka by byl jistě potěšen, že jeho první dílo (jakož i další jeho spisy) tři čtvrtě století po vydání stále inspiruje mladé nadané muže k promýšlení péče o duši.

Práci doporučuji k obhajobě.

V Českých Budějovicích 13. května 2011

Jaroslav Vokoun